

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/16/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113243451
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5113243451.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: N.. W. N., B.. XX.XX.XXXX, X. U. X/B, XXX XX X., Š. C. U., proti odporcom: I. T. W., X. X.Á. X. XX, XXX XX X. Š., Š. C. U., II. BCA plus, s. r. o., so sídlom Alexandra Rudnaya 21, 010 72 Žilina, IČO: 44 657 480, o zaplatenie 166,- eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca II. je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 166,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 166,- eur od 15.02.2012 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh vo zvyšnej časti zamieťa.

Odporca II. je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 241,43 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovi I. náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Návrhom na začatie konania zo dňa 19.12.2013 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 23.12.2013 a doplneným ústne do zápisnice dňa 06.05.2016 sa navrhovateľ voči odporcovi I. domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by bol odporca I. zaviazaný zaplatiť mu sumu vo výške 166,- eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,75 % ročne zo sumy 166,- eur odo dňa 30.12.2010 do zaplatenia a ktorým by bol odporca I. zaviazaný nahradiť mu trovy konania.

2. Navrhovateľ návrh skutkovo odôvodnil tým, že dňa 30.12.2010 odovzdal zálohu 166,- eur na ubytovanie v Penzióne AQUA v Trenčianskych Tepliciach N.. L. Č. ako splnomocnenému zástupcovi obchodnej spoločnosti BCA plus, s. r. o., so sídlom A. Rudnaya 21, 010 72 Žilina, IČO: 44 657 480, ktorej je odporca I. konateľom a v tom čase prevádzkoval uvedený penzión. Na základe predbežnej rezervácie však k ubytovaniu a ani k vráteniu zálohy nedošlo. O tom, že penzión je zatvorený, sa dozvedel až na mieste. Nikto z personálu penziónu, ani zo strany prevádzkovateľa ho na túto skutočnosť vopred neupozornil. Nebol jediným poškodeným, v termíne nástupu boli o. i. obdobným spôsobom poškodení aj Linus T. s manželkou. Na základe doterajšej komunikácie a výpovede N.. L. Č., v ktorej uznáva pravdivosť jeho vyjadrení a oprávnenie nároku na náhradu škody, mal zálohu vrátiť konateľ obchodnej spoločnosti BCA plus, s. r. o. - odporca I. poukázaním spomínanej sumy na jeho účet zriadený v banke. Keďže sa tak nestalo, snažil sa ho písomne a telefonicky kontaktovať, aby mu peniaze vrátil. Telefón však nezdvíhal a na písomné odstúpenie od zmluvy doposiaľ nereagoval. V súvislosti s neposkytnutím služby mu vznikla i nemajetková ujma, ďalšie cestovné náklady a dodatočné náklady s ubytovaním v inom hotelovom zariadení vo výške viac ako 300,- eur. Pokiaľ ide o splatnosť žalovaného nároku, navrhovateľ túto odvodzoval od skutočnosti, že dňa 30.12.2010 odovzdal sumu 166,- eur N.. L. Č..

3. Navrhovateľ podaním zo dňa 30.04.2014 podaným na súde dňa 02.05.2014 a doplneným podaním zo dňa 28.01.2015 doručeným súdu dňa 02.02.2015 navrhoval pristúpenie vstupu ďalšieho účastníka na strane odporcu ako odporcu II. obchodnú spoločnosť BCA plus, s. r. o. (odporca II.), a to na základe rovnakých skutkových dôvodov, ako ich uviedol v návrhu na začatie konania, pričom tak súčasne žiadal, aby boli na plnenie uvedené v odseku 1 odôvodnenia tohto rozsudku (vrátane náhrady trov konania) zaviazaní odporcovia I. a II. spoločne a nerozdielne.

4. Súd uznesením č. k. 6C/16/2014-53 zo dňa 12.11.2015 podľa ust. § 92 ods. 1 O.s.p. pripustil vstup ďalšieho účastníka do konania na strane odporcu, a to odporcu II. Súčasne uznesením č. k. 6C/16/2014-61 zo dňa 10.02.2016 pripustil podľa ust. § 95 ods. 1 O.s.p. zmenu návrhu na začatie konania v zmysle podania navrhovateľa zo dňa 28.01.2015.

5. Odporca I. sa k návrhu na začatie konania a jeho prílohám, ktoré mu boli riadne do vlastných rúk doručené, aj napriek výzve súdu písomne nevyjadril.

6. Odporca II. sa k návrhu na začatie konania a jeho prílohám, ktoré mu boli doručené náhradne podľa ust. § 48 ods. 2 O.s.p., aj napriek výzve súdu písomne nevyjadril.

7. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 28.06.2016 za prítomnosti navrhovateľa a podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti odporcov I. a II., ktorí neúčast' na pojednávaní neospravedlnili a nepožiadali o odročenie pojednávania. Odporca I. mal predvolanie na pojednávanie riadne do vlastných rúk doručené a odporca II. mal predvolanie na pojednávanie doručené náhradne podľa ust. § 48 ods. 2 O.s.p.

8. Navrhovateľ na pojednávaní zotrval na návrhu na začatie konania v plnom rozsahu, pričom argumentáciu uvedenú v návrhu na začatie konania a ďalších vyššie spomenutých podaniach zásadne nedoplnil.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinami produkovanými navrhovateľom, pričom dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

10. Z prepisu e-mailovej komunikácie medzi navrhovateľom a N.. L.D. Č. vyplýva, že dňa 22.12.2010 z mailového konta T. T. oznámil N.. L. Č. navrhovateľovi, že jeho objednávku ďalší deň záväzne potvrdia aj s kalkuláciou, nakoľko v čase jeho termínov už budú ponúkať celodenné stravovacie služby v ich novej reštaurácii v miestach, kde bola terasa aj s wellness. Dňa 25.12.2010 odoslal navrhovateľ svoju odpoveď, v ktorej požiadal o správu ohľadom rezervácie. Dňa 27.12.2010 N.. L. Č. opätovne z mailového konta T. T. oznamoval navrhovateľovi, že ráno jeho objednávku potvrdia. Napokon dňa 30.12.2010 z mailového konta L.sk N.. L. Č. oznamoval navrhovateľovi, že je toho dňa od 11.30 hod. v Bratislave v IKEI, pričom sa môžu stretnúť a vyrovnať rezerváciu v termíne 15.04.-17.04.2011 (2 noci) a raňajky - 104,- eur a 23.06.-26.06.2011 (3 noci) a raňajky - 156,- eur.

11. Podľa príjmového pokladničného dokladu odporcu II. č. 1/12 zo dňa 30.12.2010 prijal odporca II. od navrhovateľa sumu 166,- eur ako zálohu 15.04.-17.04. 2 osoby + raňajky a 23.06. - 26.06.2011 + R - rezervácia.

12. Obvodný úrad Trenčín, Odbor všeobecnej vnútornej správy rozhodnutím č. 379/2011/05590/Ple zo dňa 28.11.2011 zastavil priestupkové konanie vedené voči N.. L. Č. ako obvinenému z priestupku proti majetku podľa ust. § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. úmyselným spôsobením škody na cudzom majetku podvodným spôsobom, že dňa 30.12.2010 v Nákupnom centre IKEA v Bratislave ako zástupca odporcu II. prijal zálohu na ubytovanie v mesiaci apríl a jún 2011 v Penzióne AQUA v Trenčianskych Tepliciach vo výške 166,- eur od navrhovateľa, pričom uvedený penzión bol od začiatku roka 2011 zatvorený, čiže k žiadnemu ubytovaniu, ani k vráteniu zálohy nedošlo, čím svojím konaním spôsobil poškodenému navrhovateľovi škodu vo výške 166,- eur, a to z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že N.. L. Č. ako obvinený uviedol vo svojej výpovedi, že peniaze vo výške 166,- eur v poukážkach Sodex HO odovzdal odporcovi II. Konateľom odporcu II. je odporca I., on konal za odporcu II. iba na základe plnomocenstva od konateľa odporcu II. do 20.01.2011, pričom vo všetkých veciach bol oprávnený konať samostatne. Ďalej L. Č. uviedol, že výpoveď navrhovateľa bola pravdivá, potvrdil, že prevzal od neho dňa 30.12.2010 v Nákupnom centre IKEA poukážky Sodex HO 10 v hodnote 166,- eur. Na túto sumu vystavil aj príjmový doklad, pričom v čase, keď sumu prevzal, nevedel, že penzión je zavretý. Poukážky odovzdal odporcovi II. k rukám odporcu I. ako konateľa. Penzión sa prevádzkoval do 30.03.2011, pričom po jeho uzavretí sa všetkým záujemcom poslal e-mail, že penzión sa zatvára a konateľ - odporca I. všetkým záujemcom vyplatí zálohu, okrem navrhovateľa. Pokiaľ ide o náhradu škody, túto uhradí odporca II. v plnej výške 166,- eur navrhovateľovi. (toto vyplýva aj z predloženej zápisnice o výpovedi obvineného z priestupku N.. L. Č. zo dňa 05.10.2011 spísanej v konaní pod spis. zn. Priest. ObU-TT-OVVS3-2011/13943).

13. Listom označeným ako „Odstúpenie od zmluvy“ datovaným dňa 31.01.2012 adresovaným odporcovi I. na adresu odporcu II. („T. W., BCA plus, s. r. o., A. Rudnaya 21, 010 72 Žilina“) požiadal navrhovateľ o poukázanie sumy 166,- eur na špecifikovaný bankový účet s tým, že nakoľko sa mu s nimi nedarí spojiť

telefonicky a Ľudovít Čurgai sa odvolal na odporcu I. ako konateľa spoločnosti, v prípade nedodanej služby v Penzióne AQUA, ktorého je odporca II. správcom - dňa 16.04.2011 až dňa 18.04.2011, očakáva, že sa dohodnú na rýchlom doriešení tejto situácie. V prípade, že záloha, ktorú im poskytol na rezerváciu ubytovania, nebude v plnej výške vrátená a pripísaná na jeho účet do 14.02.2012, bude nútený pokračovať v exekučnom a správnom konaní. Podľa podacieho lístka poštovej zásielky navrhovateľa adresovanej odporcovi I., bola táto zásielka daná na poštovú prepravu dňa 31.01.2012, pričom bola dňa 03.02.2012 odoslaná navrhovateľovi späť s poznámkou, že adresát je na adrese doručovania neznámy.

14. Podľa ust. § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

15. Podľa ust. § 420 ods. 3 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

16. Podľa ust. § 442 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

17. Podľa ust. § 442 ods. 3 OZ v znení zákona č. 526/2002 Zb. účinnom od 01.01.2003, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

18. Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

19. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa ust. § 563 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

21. Podľa ust. § 754 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zo zmluvy o ubytovaní vznikne objednávateľovi právo, aby mu ubytovateľ poskytol prechodné ubytovanie na dohodnutú dobu alebo na dobu vyplývajúcu z účelu ubytovania v zariadení na to určenom (hotely, nocľahárne, ubytovne a iné zariadenia).

22. Podľa ust. § 754 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, za ubytovanie a služby s ním spojené je objednávateľ povinný zaplatiť ubytovateľovi cenu v lehotách určených ubytovacími poriadkami.

23. Podľa ust. § 756 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ubytovateľ je povinný odovzdať ubytovanému priestory vyhradené mu na ubytovanie v stave spôsobilom na riadne užívanie a zabezpečiť mu nerušený výkon jeho práv spojených s ubytovaním.

24. Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (§ 17 ods. 1 zákona č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Podľa ust. § 10c nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení nariadenia Vlády SR č. 20/2013 Z. z. účinnom od 01.02.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

26. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ ako objednávateľ uzavrel s odporcom II. ako ubytovateľom konajúcim prostredníctvom N.. Ľ. Č. zmluvu o ubytovaní podľa cit. ust. § 754 ods. 1 OZ, ktorou sa odporca II. ako ubytovateľ zaviazal poskytnúť navrhovateľovi prechodné ubytovanie a odovzdať ubytovanému priestory vyhradené na ubytovanie v Penzióne AQUA v Trenčianskych Tepliciach v stave spôsobilom na riadne užívanie a zabezpečiť mu nerušený výkon jeho práv spojených s ubytovaním v termíne 15.04.2011 až 17.04.2011 a 23.06.2011 až 26.06.2011 a poskytnúť stravovacie služby s ubytovaním spojené vo forme raňajok. (§ 756 OZ) Navrhovateľ ako objednávateľ tak bol podľa cit. ust. § 754 ods. 2 OZ povinný zaplatiť ubytovateľovi cenu, pričom za týmto účelom odovzdal odporcovi II. k rukám v jeho mene a na jeho účet konajúcej osobe N.. Ľ. Č. zálohu v poukázkach Sodex HO v hodnote 166,- eur. Súd záver o tom, že N.. Ľ. Č. konal za odporcu II. vyvodil súd jednak z listinného dôkazu - zápisnice o výpovedi obvineného N.. Ľ. Č. v predmetnom priestupkovom

konaní a súčasne tieto skutkové tvrdenia navrhovateľa súd považoval medzi účastníkmi za nesporné, pričom nemal o nich a ich pravdivosti dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

27. V ďalšom súd vychádzal z negatívneho skutkového tvrdenia navrhovateľa, pričom odporcovia I. a II. opak tohto tvrdenia nepreukázali, že odporca II. si svoj zmluvný záväzok nesplnil a neposkytol navrhovateľovi v dojednanom čase prechodné ubytovanie, pričom prijatú zálohu v sume 166,- eur navrhovateľovi nevrátil.

28. Možno tak konštatovať, že na základe uvedených skutkových okolností vznikla navrhovateľovi v jeho majetkovej sfére škoda spočívajúca v tom, že hoci zaplatil zálohu v hodnote 166,- eur (zodpovedajúcej hodnote poukážok Sodex HO; žalovaná suma), nedostal od odporcu II. protiplnenie zodpovedajúce tejto zaplatenej zálohe, pričom odporca II. zálohu ani navrhovateľovi doposiaľ nevrátil. Súd tak skúmal, či u odporcov I. a II. vznikla v zmysle cit. ust. § 420 ods. 1 OZ zodpovednosť za škodu vzniknutú navrhovateľovi.

29. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa cit. ust. § 420 ods. 1 OZ je porušenie právnej povinnosti (uloženej právnym predpisom, príp. zmluvnej povinnosti) povinným subjektom, spôsobená škoda, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a spôsobenou škodou a napokon zavinenie povinného subjektu.

30. Porušenie právnej povinnosti povinným subjektom spočíva v existencii konania, ktoré je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť formou protiprávneho konania alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané.

31. Pod pojmom škody je z teoreticko-právneho hľadiska nutné rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Rozoznávame skutočnú škodu a ušlý zisk. Pod skutočnou škodou treba rozumieť zmenšenie majetku poškodeného, prípadne aj náklady potrebné na to, aby sa dosiahol predchádzajúci stav. Pod ušlým ziskom treba rozumieť to, čo by poškodený mohol získať, keby nedošlo k vzniku škody.

32. Existenciu príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody, je nutné v každom konkrétnom prípade bezpochybne preukázať, teda nemožno ju len predpokladať. Ide o vzťah príčiny - porušenia právnej povinnosti a následku - vzniku škody.

33. Na rozdiel od predchádzajúcich predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, ktoré majú objektívny charakter, má zavinenie výslovne subjektívnu povahu. Predstavuje psychický vzťah škodcu k protiprávnemu konaniu a ku škode. Zavinenie môže byť vo forme úmyslu, priameho alebo nepriameho alebo vo forme nedbanlivosti, vedomej alebo nevedomej. Pre splnenie podmienok pre vznik zodpovednosti za škodu nie je podstatné či ide o úmyselné alebo nedbanlivostné zavinenie. Konštrukcia zodpovednosti za škodu podľa ust. § 420 OZ vychádza z prezumpcie (predpokladu, vyvrátiteľnej právnej domnienky) zavinenia, pričom je na škodcovi, aby preukázal, že škodu nezavinil (exkulpácia, vyvinenie; ust. § 420 ods. 3 OZ). Nejde tak o objektívnu zodpovednosť. Škodca musí preukázať existenciu takých okolností, z ktorých možno spoľahlivo vyvodiť, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od neho objektívne požadovať.

34. Splnenie všetkých uvedených predpokladov zodpovednosti za vznik škody u škodcu je tak nevyhnutnou hmotno-právnou podmienkou vzniku jeho pasívnej legitímácie v súdnom konaní z titulu náhrady škody. Na druhej strane navrhovateľ musí pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody na súde preukázať naplnenie prvých troch predpokladov vzniku zodpovednosti odporcu podľa ust. § 420 OZ, t. j. porušenie právnej povinnosti, spôsobenú škodu a príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a spôsobenou škodou. Pokiaľ nie je navrhovateľom v súdnom konaní preukázané naplnenie čo i len jedného z predpokladov, bez skúmania splnenia ďalších predpokladov neostáva súdu nič iné ako návrh zamietnuť.

35. Na základe zisteného skutkového stavu možno konštatovať, že odporca II. si nesplnil svoju zmluvnú povinnosť podľa cit. ust. § 754 ods. 1 a § 756 OZ a neposkytol navrhovateľovi v dojednanom čase prechodné ubytovanie a služby s ním spojené. Odporca II. tak konal protiprávne, t. j. porušil svoju právnu (zmluvnú) povinnosť. Ako už bolo vyššie uvedené, navrhovateľovi vznikla majetková ujma spočívajúca v tom, že hoci zaplatil zálohu v hodnote 166,- eur, nedostal od odporcu II. protiplnenie zodpovedajúce tejto zaplatenej zálohe, pričom zálohu ani navrhovateľovi nevrátil. Súd tak vychádzal z toho, že medzi vznikom ujmy v majetkovej sfére navrhovateľa a protiprávnym konaním odporcu II. existuje príčinná súvislosť (kauzálny nexus) spočívajúca práve v tom, že ak by odporca II. plnil svoju zmluvnú povinnosť majetková hodnota u navrhovateľa zodpovedajúca peňažnému ekvivalentu poukážok Sodex HO by sa transformovala na hodnotu nepeňažného plnenia odporcu II. vo forme poskytnutého ubytovania a služieb s ním spojených. K tomuto však práve porušením právnej povinnosti odporcu II. nedošlo. Ako už bolo vyššie uvedené, zavinenie odporcu II. sa v zmysle cit. ust. § 420 ods. 3 OZ prezumuje, pričom odporca

II. v konaní neprodukoval žiadnu obranu a teda sa v danom prípade neexkulpoval (nevyvinil). Súd tak vychádzal z toho, že na strane odporcu II. vznikla zodpovednosť za škodu vzniknutú navrhovateľovi.

36. Pokiaľ ide o odporcu I. tento nezodpovedá za škodu vzniknutú navrhovateľovi, keďže nebol s navrhovateľom v zmluvnom vzťahu a ani neporušil žiadnu inú právnu povinnosť vo vzťahu k navrhovateľovi. Len samotná skutočnosť, že odporca I. je konateľom odporcu II. nepostačuje na základe navrhovateľom produkovaného skutkového vymedzenia žalovaného nároku pre vznik (či už zmluvného, alebo mimozmluvného) záväzku odporcu I. voči navrhovateľovi, a preto súd už bez ďalšieho návrhu na začatie konania v celom rozsahu vo vzťahu k odporcovi I. zamietol.

37. Pokiaľ ide o rozsah náhrady škody, ktorú je odporca II. povinný poskytnúť navrhovateľovi, súd vychádzal z cit. ust. § 442 ods. 1 a 3 OZ, a to, že odporca II. je povinný nahradiť navrhovateľovi skutočnú škodu v peniazoch zodpovedajúcu peňažnej sume 166,- eur. Splatnosť záväzku odporcu II. nahradiť škodu nie je stanovená žiadnym právnym predpisom, nebola medzi účastníkmi ani dojednaná a ani nebola určená rozhodnutím, preto bol záväzok odporcu II. splatný podľa cit. ust. § 563 OZ, a to na kvalifikovanú výzvu navrhovateľa. Navrhovateľ preukázal, že požiadal odporcu I. z adresy odporcu II., teda zjavne ako osobu oprávnenú konať za odporcu II. o plnenie výzvou zo dňa 31.01.2012, a to v lehote do 14.02.2012. Keďže odporca II. v tejto lehote neplnil svoj záväzok nahradiť navrhovateľovi škodu v sume 166,- eur, dostal sa dňom 15.02.2012 s plnením tohto peňažného záväzku do omeškania (§ 517 ods. 1 OZ). Preto súd návrhu na začatie konania v časti o zaplatenie sumy 166,- eur vo vzťahu k odporcovi II. vyhovel ako dôvodnému a zaviazal odporcu II. zaplatiť navrhovateľovi túto sumu.

38. Vzhľadom k omeškaniu odporcu II. s plnením jeho vyššie uvedeného peňažného záväzku vzniklo navrhovateľovi podľa cit. ust. § 517 ods. 2 OZ právo na zaplatenia úrokov z omeškania, a to vo výške podľa cit. ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. [viď prechodné ust. § 10c)]. Súd má zo svojej činnosti vedomosť (§ 121 O.s.p.), že základná úroková sadzba ECB bola ku dňu 15.02.2012 vo výške 1 %, a preto vzniklo navrhovateľovi voči odporcovi II. právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 166,- eur od 15.02.2012 do zaplatenia. V tomto rozsahu návrhu navrhovateľa v časti o zaplatenie úrokov z omeškania voči odporcovi II. vyhovel a zaviazal odporcu II. na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 166,- eur od 15.02.2012 do zaplatenia, pričom vo zvyšnom rozsahu návrhu na začatie konania vo vzťahu k odporcovi II. zamietol.

39. Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

40. Podľa ust. § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

41. Podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

42. Podľa ust. § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Pokiaľ ide o časť konania smerujúcu voči odporcovi I., súd s poukazom na plný úspech odporcu I. v konaní (zamietnutie návrhu na začatie konania v celom rozsahu) konštatuje, že odporcovi vzniklo podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania, ktoré právo si však návrhom v súlade s ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. neuplatnil, a preto mu nárok na náhradu trov konania proti navrhovateľovi nepriznal.

44. Pokiaľ ide o časť konania smerujúcu voči odporcovi II., súd s poukazom na len nepatrný neúspech navrhovateľa (časť úrokov z omeškania) v konaní, priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov konania spojených s účelným uplatňovaním práva proti odporcovi II.

45. Navrhovateľ v zákonnej lehote podľa ust. § 151 ods. 1 O.s.p. podaním doručeným súdu dňa 01.07.2016 vyčíslił trovy konania v rozsahu: 1. zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 16,50 eur, 2. hotových výdavkov spojených s cestou z miesta jeho bydliska - X. do Ž. a späť, a to na pojednávania dňa 06.05.2016 (ktoré bolo odročené bez prejednania veci z dôvodu na strane odporcu I.) a dňa 28.06.2016, a to osobným motorovým vozidlom v celkovej sume 224,93 eur.

46. Súd po preskúmaní navrhovateľom vyčíslených trov zistil, že ich náhrada bola uplatnená v súlade s vyššie cit. ust. § 142 ods. 3 v spojení s ods. 1 O.s.p a zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov, a preto priznal navrhovateľovi voči odporcovi II. nárok na náhradu trov

konania spolu v sume 241,43 eur, a to titulom: a) náhrady zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 16,50 eur (navrhovateľ tieto trovy nevyčíslil, ale vyplývajú z obsahu spisu - § 151 ods. 2 O.s.p.), a b) titulom náhrady cestovného, za 1 cestu vykonanú za účelom účasti na pojednávaní dňa 06.05.2016 - trasa X. - Ž. a späť vo výške 111,98 eur = (410 km x 0,183 eur / km) + (410 km x 7,4 l / 100 km x 1,218 eur / l); 2/ cestu vykonanú za účelom účasti na pojednávaní dňa 28.06.2016 - trasa Bratislava - Žilina a späť vo výške 112,95 eur = (410 km x 0,183 eur / km) + (410 km x 7,4 l / 100 km x 1,25 eur / l); spolu 224,93 eur (t.j. 111,98 eur + 112,95 eur = 224,93 eur).

47. Na základe uvedeného súd rozhodol o povinnosti odporcu II. nahradiť navrhovateľovi vzniknuté trovy konania vo výške ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predto dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).